

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, dnia 18 sierpnia 2010 r.

LEX.I.RM.0911- 36 / 10

***Rada Miejska w Grodzisku Mazowieckim
ul. Kościuszki 32a
05 – 825 Grodzisk Mazowiecki***

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146 i Nr 40 poz. 230 i Nr 106 poz. 675)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 674/2010 Rady Miejskiej w Grodzisku Mazowieckim z dnia 13 lipca 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części wsi Książenice w Gminie Grodzisk Mazowiecki, jako podjętej z istotnym naruszeniem art. 17 pkt 13, w związku z art. 17 pkt 7 lit. e ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), zwaną w dalszej części ustawą o p.z.p., istotnym naruszeniem art. 17 pkt 7 lit. c ustawy o p.z.p., w związku z art. 23 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151 poz. 1220 z późn. zm.) oraz naruszeniem art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199 poz. 1227 z późn. zm.), zwanej w dalszej części ustawą środowiskową.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Grodzisku Mazowieckim na sesji w dniu 13 lipca 2010 r. podjęła uchwałę Nr 674/2010 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części wsi Książenice w Gminie Grodzisk Mazowiecki.

Uchwałę tę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy o p.z.p.

Stosownie do zapisów art. 14 ust. 8 ustawy o p.z.p., miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, uchwalanym przez organ stanowiący gminy, tj. radę gminy. Art. 94 Konstytucji RP stanowi, iż organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, a zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. W przypadku aktów prawa miejscowego z zakresu planowania przestrzennego, tj. w odniesieniu do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, zasady i tryb ich sporządzania określa ustawa o p.z.p.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p. podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie.

W ocenie organu nadzoru, za istotne naruszenie trybu postępowania, w rozumieniu art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p. należy rozumieć takie naruszenie trybu, które prowadzi w konsekwencji do sytuacji, w której przyjęte ustalenia planistyczne są odmienne od tych, które zostałyby podjęte, gdyby nie naruszono trybu sporządzania aktu planistycznego. Co do naruszeń trybu decyduje wpływ naruszenia na treść rozstrzygnięcia planistycznego (zob.: Z. Niewiadomski (red.): Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz, Warszawa 2004, s. 251-253).

Tryb uchwalenia planu odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych, określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów w procesie planowania (poprzez składanie wniosków i uwag) i pośrednio do kontroli legalności przyjmowanych rozwiązań w zakresie uzyskiwanych opinii i uzgodnień.

Pod pojęciem istotnego naruszenia trybu będzie się więc mieścić brak stosownego uzgodnienia projektu planu. Zgodnie bowiem z treścią art. 17 pkt 7 ustawy o p.z.p., wójt, burmistrz albo prezydent miasta, po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego i sporządzeniu tego projektu, uzgadnia projekt planu z organami, o których mowa w w/w przepisie, w tym również z właściwymi organami wojskowymi, ochrony granic oraz bezpieczeństwa państwa (art. 17 pkt 7 lit. e ustawy o p.z.p.).

Stosownie do zapisów art. 14 ust. 3 pkt 8 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241 poz. 2416 z późn. zm.), szefowie wojewódzkich sztabów wojskowych wykonują, w szczególności, zadania z zakresu udziału w planowaniu przestrzennego zagospodarowania, ze względu na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa.

Ponadto, zgodnie z dyspozycją § 5 pkt 11 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie wojewódzkich sztabów wojskowych i wojskowych komend uzupełnień (Dz. U. Nr 41 poz. 242), do zadań szefów wojewódzkich sztabów wojskowych należy uczestniczenie w planowaniu przestrzennego zagospodarowania, ze względu na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, w tym głównie opiniowanie projektów planów przestrzennego zagospodarowania oraz wniosków i innych dokumentów z zakresu przeznaczenia terenów, w obszarze odpowiedzialności wojewódzkiego sztabu wojskowego, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, a także w razie potrzeby zgłaszania protestów w tych sprawach.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności prawne, stwierdzić należy, iż Wojewódzki Sztab Wojskowy w Warszawie winien uczestniczyć w tworzeniu planu miejscowego, jako organ wskazany w art. 17 pkt 7 lit. e ustawy o p.z.p. W przedmiotowej sprawie, sporządzający plan miejscowy Burmistrz Grodziska Mazowieckiego, pismem z dnia 13 kwietnia 2010 r. (znak WPP 7321/23/2010) zwrócił się do Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Warszawie

z wnioskiem o dokonanie wymaganych wskazanymi wyżej przepisami uzgodnień. Zaznaczyć przy tym należy, iż wniosek ten zawiera wadliwą podstawę prawną dokonania, wymaganych przepisami ustawy o p.z.p., opinii i uzgodnień, bowiem we wskazanym piśmie powołano się na art. 6 i 7 ustawy o p.z.p. Wojewódzki Sztab Wojskowy we wskazanym terminie nie dokonał wymaganych przepisami ustawy uzgodnień, a tym samym na podstawie art. 25 ust. 2 ustawy o p.z.p. należy uznać, iż projekt planu miejscowego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, w kształcie przedłożonym przy piśmie z dnia 13 kwietnia 2010 r., został uzgodniony z w/w organem.

Podkreślenia przy tym wymaga fakt, iż w granicy z obszarem objętym planem miejscowym, znajduje się teren zamknięty, stanowiący Jednostkę Wojskową Nr 1037 w Książenicach, zlokalizowany m.in. na terenie działki, oznaczonej numerem ewidencyjnym 17 z obrębu 20, która graniczy z działkami nr 16/41 i 16/42, znajdującymi się w granicach planu miejscowego.

W dokumentacji prac planistycznych znajduje się pismo w sprawie działki graniczącej od strony wschodniej, z Jednostką Wojskową Nr 1037 (z dnia 4 maja 2010 r.), która wniosła do projektu planu miejscowego szereg wniosków i propozycji w odniesieniu do projektowanych rozwiązań przestrzennych, w tym zalecenie przesunięcia nieprzekraczalnej linii zabudowy wzdłuż całej granicy z działką nr 17, na odległość 15 m. Potrzeba przesunięcia nieprzekraczalnej linii zabudowy na większą odległość została uzasadniona koniecznością zachowania stosownego poziomu zabezpieczeń miejsc do przetwarzania dokumentów niejawnych.

Wnioski i propozycje JW Nr 1037 nie zostały uwzględnione w sporządzanym projekcie planu miejscowego, do czego sporządzający plan, zdaniem organu nadzoru, miał prawo, z uwagi na niezachowanie właściwości organu posiadającego kompetencje do wydania uzgodnienia (właściwym organem jest Wojewódzki Sztab Wojskowy).

W wyniku wyłożenia do publicznego wglądu projektu planu miejscowego, które miało miejsce w dniach od 12 maja 2010 r. do dnia 1 czerwca 2010 r. oraz w wyznaczonym, w ogłoszeniu i obwieszczeniu, nieprzekraczalnym terminie, do dnia 15 czerwca 2010 r. (dyspozycja art. 17 pkt 10 i 11, w związku z art. 18 ustawy o p.z.p.), do projektu planu wpłynęły dwie uwagi, które zostały pozytywnie rozpatrzone przez Burmistrza Grodziska Mazowieckiego.

W wyniku pozytywnego rozpatrzenia jednej z wniesionych uwag m.in.:

- w ramach działki oznaczonej numerem ewidencyjnym 16/42, całkowitej likwidacji uległa nieprzekraczalna linia zabudowy, określająca obszar tzw. *ruchu budowlanego*, od strony działki nr ew. 17 (teren zamknięty), która na rysunku projektu planu, będącego przedmiotem uzgodnień, wynosiła ca 13 m; w wyniku dokonanych zmian realizacja zabudowy kubaturowej będzie możliwa na podstawie przepisów §§ 11, 12 i 13 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75 poz. 690 z późn. zm.), a więc w odległości mniejszej, niż określona w projekcie planu, przekazanym do uzgodnienia Wojewódzkiemu Sztabowi Wojskowemu;
- w ramach działki oznaczonej numerem ewidencyjnym 16/41, całkowitej likwidacji uległa nieprzekraczalna linia zabudowy, określająca obszar tzw. *ruchu budowlanego*, od strony działki nr ew. 17 (teren zamknięty), która na rysunku projektu planu będącego przedmiotem uzgodnień, wynosiła 5 m; w wyniku dokonanych zmian realizacja zabudowy kubaturowej będzie możliwa na podstawie przepisów §§ 11, 12 i 13 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, a więc w odległości mniejszej, niż określona w projekcie planu, przekazanym do uzgodnienia Wojewódzkiemu Sztabowi Wojskowemu; dodatkowo likwidacji uległa również linia zabudowy pomiędzy działkami

oznaczonymi numerami 16/41 i 16/42, która w projekcie planu uzgodnionym i wyłożonym do publicznego wglądu wynosiła 33 metry;

- dokonano zmiany przeznaczenia, w ramach działek oznaczonych numerami ewidencyjnymi 16/41 i 16/42 z obrębu 20; w granicach wskazanych wyżej działek projekt planu, przesłany do uzgodnień, przewidywał tereny usług nieuciążliwych (jednostka terenowa 2U), z dopuszczeniem nawierzchni utwardzonych zielenią towarzyszącą oraz infrastrukturą inżynierską; w wyniku przyjęcia uwagi (uwaga wniesiona do Urzędu Miejskiego w Grodzisku Mazowieckim w dniu 7 czerwca 2010 r. nr 13562/2010 w brzmieniu „[...] wnoszę o dopuszczenie funkcji mieszanej mieszkaniowo – usługowej. W § 14 ograniczono funkcje tylko do usług, w planie poprzednim były zespoły mieszkaniowo – usługowe [...]”), zmieniono przeznaczenie wskazanego wyżej terenu i przeznaczono go pod tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (jednostka terenowa 2MU), lokale mieszkalne, usługi nieuciążliwe oraz jako przeznaczenie dopuszczalne usługi o powierzchni handlowej, dla jednego obiektu, do 2000 m², drogi wewnętrzne, parkingi, ciągi piesze, zielenią towarzyszącą, infrastrukturę inżynierską.

Dodatkowo stwierdzono, iż w przesłanym do uzgodnienia projekcie planu miejscowego, granica planu, zgodnie z dyspozycją § 1 ust. 1 pkt 1 (projektu planu), przebiegała m.in. po północnej linii rozgraniczającej drogi 1KUZ, przez co nie była ona włączona do obszaru objętego projektem planu, tymczasem zatwierdzony plan miejscowy obejmuje w całości drogę, oznaczoną symbolem 1KUZ. Ponadto przedłożony do uzgodnienia projekt planu miejscowego przewidywał również inne rozwiązania przestrzenne, w zakresie terenów parkingów (projektowa jednostka terenowa 6KDP), placów (projektowa jednostka terenowa 5KPP), ciągów pieszych (projektowa jednostka terenowa 4KP), w miejsce których przyjęty plan miejscowy określił przeznaczenie, jako tereny usług oświaty.

Kwestię konieczności ponowienia czynności planistycznych w stosunku do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ustawodawca uregulował w art. 17 pkt 13 ustawy o p.z.p. stanowiąc, iż wójt, burmistrz albo prezydent miasta po rozpatrzeniu uwag złożonych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu miejscowego, wprowadza zmiany do projektu planu miejscowego, wynikające z ich rozpatrzenia, a następnie w niezbędnym zakresie ponawia uzgodnienia.

Analizując zakres obowiązku ponowienia czynności planistycznych, w przedmiotowym przypadku, stwierdzono zaistnienie okoliczności, o których mowa w art. 17 pkt 13 ustawy o p.z.p. Podkreślić przy tym należy, iż procedura planistyczna jest procedurą sformalizowaną, wyznaczającą zakres i kolejność czynności proceduralnych, wymaganych przy sporządzaniu planu miejscowego i obejmującą: ogłoszenie o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu, etap składania wniosków do planu i ich rozpatrzenia przez organ sporządzający plan, wystąpienie o opinie do wskazanych w ustawie podmiotów, uzgodnienie projektu planu z organami wymienionymi w ustawie, wprowadzenie ewentualnych zmian w sporządzonym projekcie planu, wyłożenie projektu planu do publicznego wglądu, dyskusję publiczną, etap zgłaszania uwag do projektu planu, **rozpatrzenie uwag, wprowadzenie zmian do projektu planu miejscowego, a następnie ponowienie w niezbędnym zakresie uzgodnień.**

Zwrócić przy tym należy szczególną uwagę na fakt, iż sformalizowane - również w zakresie chronologii podejmowanych działań - uregulowanie tej procedury, z jednoczesną sankcją nieważności uchwały, w sytuacji istotnego naruszenia trybu uchwalania planu miejscowego prowadzi do wniosku, iż kształt uchwalanego planu miejscowego **powinien być wcześniej znany właściwym organom**, w tym także właściwym organom wojskowym, a także osobom prawnym i fizycznym oraz jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej, skoro podmioty te są uprawnione do wyrażenia swojego stanowiska przed uchwaleniem planu, tj. na jednym z ostatnich etapów procedury, poprzedzającym uchwalenie planu. Celem sformalizowanej procedury planistycznej jest zatem m.in. zagwarantowanie

znajomości aktu planistycznego, którego treść będzie kształtowała sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 6 ust. 1 ustawy o p.z.p.), a także zagwarantowanie możliwości wpływu na treść przyszłego planu. Należy podkreślić, iż każde uchwalenie, bądź zmiana planu zagospodarowania przestrzennego pociąga za sobą konsekwencje nie tylko w sferze prawa własności, ale również w sferze obciążeń finansowych. Wykładnia celowościowa powyższych przepisów uzasadnia zatem wniosek, iż treść uchwalonego planu nie powinna stanowić zaskoczenia dla lokalnej społeczności. Dotyczy to jednak również organów, wskazanych w ustawie o p.z.p., które odpowiedzialne są za zagwarantowanie ochrony interesu publicznego. Z wnioskiem tym korespondują rezultaty wykładni systemowej. Zgodnie bowiem z art. 1 ust. 2 cyt. ustawy o p.z.p. w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym należy uwzględniać szereg wartości, w tym m.in. prawo własności, potrzeby interesu publicznego, rozumianego jako uogólniony cel dążeń i działań, uwzględniających zobiektywizowane potrzeby ogółu społeczeństwa lub lokalnych społeczności, związanych z zagospodarowaniem przestrzennym (art. 2 pkt 4 ustawy o p.z.p.), ale również potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa.

Zdaniem organu nadzoru, wprowadzenie tak daleko idących zmian do projektu planu miejscowego, w wyniku wniesienia uwag, polegających m.in. na dokonaniu zmiany przeznaczenia działek, oznaczonych numerami ewidencyjnymi 16/41 i 16/42 z obrębu 20, z terenów zabudowy usługowej na tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami, zmiany usytuowania nieprzekraczalnej linii zabudowy od terenu zamkniętego winno zostać dokonane z uwzględnieniem wymagań określonych w art. 17 pkt 13, w związku z art. 17 pkt 7 lit. e ustawy o p.z.p.

W ocenie organu nadzoru, brak jest możliwości stwierdzenia nieważności uchwały w odniesieniu do części obszaru przylegającego bezpośrednio do terenu zamkniętego, o co wnioskuje Burmistrz Grodziska Mazowieckiego w piśmie z dnia 17 sierpnia 2010 r. znak: WPP-7321/23/2009, bowiem organ nadzoru nie jest organem kompetentnym w zakresie obrony oraz bezpieczeństwa państwa, a co za tym idzie, nie może rozstrzygać merytorycznych kwestii, w ramach przyjętych rozwiązań planistycznych leżących w kompetencji Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego.

Stosownie do dyspozycji art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy o p.z.p. w planie miejscowym określa się obowiązkowo granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów. Ponadto art. 4 ust. 3 ustawy o p.z.p., podobnie zresztą, jak i § 7 pkt 5 rozporządzenia w sprawie zakresu mpzp określa, iż w odniesieniu do terenów zamkniętych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się tylko granice tych terenów oraz ich stref ochronnych. Przedmiotowy plan narusza powyższy przepis, bowiem na rysunku planu miejscowego nie naniesiono granic terenu zamkniętego.

Organ nadzoru stwierdził również, iż udostępniony projekt planu miejscowego do publicznego wglądu nie obejmował terenów drogi klasy zbiorczej, oznaczonej w planie miejscowym symbolem 1KDZ, podobnie zresztą, jak projekt planu przekazany do uzgodnień i opinii.

Przedmiotowa uchwała narusza również art. 17 pkt 7 lit. c ustawy o p.z.p., w związku z art. 23 ust. 5 ustawy o ochronie przyrody. Stosownie do treści art. 17 pkt 7 ustawy o p.z.p. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego i po sporządzeniu projektu planu, uzgadnia ten projekt z organami, o których mowa w w/w przepisie, w tym również z organami właściwymi do uzgadniania projektu planu na podstawie przepisów odrębnych (art. 17 pkt 7 lit. c ustawy o p.z.p.). Jednym z takich organów, właściwym do uzgodnienia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, w związku z dyspozycją art. 23 ust. 5 ustawy o ochronie przyrody, która określa, iż *projekty [...] miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego [...], w części dotyczącej obszaru*

chronionego krajobrazu, wymagają uzgodnienia z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska w zakresie ustaleń tych planów, mogących mieć negatywny wpływ na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu.

Obszar objęty planem w całości znajduje się w granicach strefy ochrony urbanistycznej Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (WOCHK), dla którego obowiązują przepisy, zawarte w Rozporządzeniu Nr 3 Wojewody Mazowieckiego z dnia 13 lutego 2007 r. w sprawie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 42 poz. 870 ze zm.). Tak więc Burmistrz Grodziska Mazowieckiego winien wystąpić, na podstawie art. 23 ust. 5 ustawy o ochronie przyrody, z wnioskiem do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska o uzgodnienie przedmiotowego planu, w zakresie wpływu ustaleń planu miejscowego, mogącego mieć negatywny wpływ na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu.

Z przedłożonej dokumentacji prac planistycznych wynika, iż Burmistrz wystąpił jedynie o wyrażenie opinii na podstawie przepisów ustawy o p.z.p., pomijając przy tym przepisy ustawy o ochronie przyrody. Nie sposób również nie zauważyć, iż w wystąpieniu o wyrażenie opinii - pismo Burmistrza Grodziska Mazowieckiego z dnia 13 kwietnia 2010 r. znak WPP 7321/23/2010 - błędnie przywołano, w podstawie prawnej wystąpienia, art. 6 i 7 ustawy o p.z.p. Co więcej w dokumentacji prac planistycznych znajduje się pismo Urzędu Miejskiego, sygnowane przez Naczelnika Wydziału Planowania Przestrzennego (znak WPP 7321/23/2010 z dnia 13 kwietnia 2010 r.), w którym błędnie przywołując art. 6 i 7 ustawy o p.z.p. oraz art. 54 i 57 ustawy środowiskowej urząd (nie organ) wystąpił o zaopiniowanie projektu planu miejscowego, nie zaś o jego uzgodnienie w trybie art. 23 ust. 5 ustawy o ochronie przyrody, w związku z art. 17 pkt 7 lit. c ustawy o p.z.p.

Za istotny w sprawie należy uznać fakt, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, pismem z dnia 11 maja 2010 r. (znak RDOŚ-14-WOOS-I-DC-7041-326/10) wyraził swoją negatywną opinię o projekcie planu miejscowego, w trybie art. 17 pkt 6 lit. c ustawy o p.z.p., stwierdzając, iż z uwagi na brak ustaleń w zakresie WOCHK projekt planu nie spełnia wymagań określonych w art. 15 ust. 2 pkt 3 ustawy o p.z.p. (*w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego*) oraz zasad określonych w art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy o p.z.p. (*w planie miejscowym określa się obowiązkowo granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów [...]*). Pismem z dnia 21 maja 2010 r. (znak WPP 7321/23/2010) Urząd Miejski ponownie przekazał Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska projekt planu miejscowego wraz z prognozą, jednakże również „poprawiony” po wyłożeniu do publicznego wglądu projekt planu miejscowego uzyskał negatywną opinię Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (pismo znak: RDOŚ-14-WOOS-I-DC-7041-326/10 z dnia 12 lipca 2010 r.).

Odnosząc się do wyjaśnień, złożonych przez Burmistrza Grodziska Mazowieckiego, w piśmie z dnia 17 sierpnia 2010r. znak WPP-7321/23/2009, to podkreślić należy, iż co prawda RDOŚ nie wydał opinii w wyznaczonym pierwotnie 21 dniowym terminie, jednakże fakt, ten nie ma bezpośredniego wpływu na wynik rozstrzygnięcia organu nadzoru, z uwagi na fakt, iż projekt planu nie został uzgodniony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w trybie przepisów art. 17 pkt 7 lit. c ustawy o p.z.p., a właściwy w sprawie organ, negatywnie wypowiedział się o projekcie, w przedmiocie wymaganego a nie dokonanego uzgodnienia, należy domniemywać, że gdyby gmina wystąpiła ze stosownym wnioskiem, nie uzyskałaby pozytywnego uzgodnienia, co miałyby kluczowe znaczenie dla ostatecznego kształtu planu.

RDOŚ w Warszawie nie dotrzymał wprawdzie wyznaczonego 21 dniowego terminu na wyrażenie opinii o projekcie planu miejscowego, jednakże przez sam fakt, iż projekt planu nie został skierowany do uzgodnień w trybie ustawy o ochronie przyrody oraz przez fakt, iż nie uzyskał on pozytywnej opinii właściwego organu, zaś proces opiniowania odbywał się

po wyłożeniu projektu planu do publicznego, w trakcie trwania którego wprowadzono zmiany w zakresie ustaleń o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 3 i art.15 ust. 2 pkt 7 ustawy o p.z.p. oraz w zakresie poszerzenia obszaru objętego planem o drogę klasy zbiorczej (jednostka terenowa 1KDZ) świadczy o istotnym naruszeniu trybu sporządzania planu miejscowego.

Ingerencja organu nadzoru dotyczyć musi również kwestii naruszenia art. 52 ust. 1 ustawy środowiskowej, który stanowi, iż *informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko [...], powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem.*

Dołączona do dokumentacji prac planistycznych prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy innych rozwiązań projektowych aniżeli przyjęty dokument (plan miejscowy), m.in. w zakresie:

- przeznaczenia terenu (dotyczy terenów oznaczonych w prognozie symbolem 4KDp, które w planie miejscowym zostały oznaczone symbolem 3UOs; zapisów prognozy dotyczących przeznaczenia terenu na dz. nr ew. 16/18 jako terenów usług nieuciążliwych);
- usytuowania nieprzekraczalnych linii zabudowy w ramach jednostki terenowej 2MU;
- odmiennych wskaźników powierzchni biologicznie czynnej (w prognozie w ramach terenów oznaczonych symbolem 1MU i 2MU przyjęto iż powierzchnia ta wyniesie 30% podczas gdy w planie miejscowym wskaźnik ten ustalono na poziomie 25%);
- braku odniesienia się w prognozie do drogi klasy zbiorczej (rysunek prognozy wskazuje, iż droga zbiorcza oznaczona w przyjętym planie miejscowym symbolem 1KDZ znajduje się poza granicami planu miejscowego).

W tej sytuacji uznać należy, iż naruszony został art. 52 ust. 1 ustawy środowiskowej.

Wziąwszy powyższe pod uwagę organ nadzoru stwierdza nieważność uchwały Rady Miejskiej w Grodzisku Mazowieckim z powodu istotnego naruszenia prawa, co na mocy art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym skutkuje wstrzymaniem jego wykonania *ex lege*, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia.

Gminie, w świetle art. 98 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

WOJEWODA MAZOWIECKI
w/z

Dariusz Piątek
Wicewojewoda Mazowiecki